

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

7. AARGANG

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

HÆFTE I

AARSABONNEMENT 3 KR.	UDGIVER: MARINEFORENINGEN EKSPEDITION: FORENINGENS KONTOR MØNTERGADE 22, MEZZANINEN, TELEFON: BYEN 3448 ANNONCEEKSPEDITION: DR. DAGMARS ALLÉ 22 VALBY — KØBENHAVN, TELEFON: VALBY 828 x	ENKELTE NUMRE 25 ØRE
----------------------	---	----------------------

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

VED E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL IUDEL

Ved Nytaarskuren d. 5. Januar overbragte Formanden til HANS MAJESTÆT KONGEN Marineforeningens bedste Ønsker om et godt Nytaar. HANS MAJESTÆT takkede og ønskede ligeledes Marineforeningen et godt Nytaar.

KØBENHAVN-KREDSSENS MØDE DEN 14. JANUAR 1920.

Det nye Aars første Møde havde fyldt Studenteforeningens lille Sal med et interesseret Auditorium til Maleren og Forfatteren *Ebbe Kornerups* Foredrag om »Equador og det vilde Oriente«, — en Titel, der allerede paa Forhaand virkede tiltalende paa Tilhørerne, af hvilke sikkert mange fra Ungdommens Dage havde lidt af den Kriblen i Blodet og den Higen efter fremmede Strande, der allerede i ældgammel Tid fik de nordiske Folk til at søge udad mod det ukendte. Men ikke alle fik Lysten tilfredsstillet, selv om de for vide over Havet. En af de faa, der for adskillige Aar siden, med Malerkassen paa Ryggen og vidt aabne Øjne drog ud mod det ukendte for at se, hvad den store Verden rummede af stort og skønt og sælsomt, var netop den unge Maler, der nu stod paa Talerstolen og gav os Del i al den Viden, han under sine mange Farter i alle Egne af Jorden havde samlet sig, — og endnu i hans Manddoms Aar er Rejselysten ikke forgaet ham. Mange vil sikkert gennem hans Bøger kende ham som Forfatter. Blandt de talrige Steder, hvor han paa sine Vandringer har opholdt sig, er ogsaa den sydamerikanske Republik Equador med sine endnu mægtige Minder fra den gamle spanske Tid, med en hvid Befolkning, der endnu ejer den gamle spanske Grandezza og Kultur, — og med en Indianerbefolkning, der i lige Linie nedstammer fra Inkaerne, mongolsk udseende Folk, flittige og fredelige, endnu dyrkende de Marker, som deres Forfædre for tusind Aar siden ryddede i den vulkanske og uhyre frugtbare Jord paa de store Højsletter og i de dybe Dale, som dannes af de mægtige Cordilleros de los Andes, — her hvor Kakaobønnen har sit Hjem og hvorfra største Delen af Jordens Kakaohøst kommer. Et mærkeligt Land, hvor man fra Cotopaxis Højder, 20 000 Fod over Havet og ned til Mangrove-sumpene omkring Guajaquil ved det stille Ocean passerer alle Klimaer og alle Vækster, fra Naaletræerne og til den hedeste tropiske Vegetation. Oppe paa Højsletten, 10 000 Fod over Havet, ligger Quito, Hovedstaden, mellem Andeshjergenes mægtige Udløbere, som i en Klippekedel, — og her i den tynde Bjergluft er ingen Forskel paa Aarstider eller Klima, — det ideelle Sted paa Jordens Overflade, hvorhen Nordboen kan sende længselsfulde Tanker. En By af gamle Paladser i dette Ords bedste Betydning, med Præg af den fineste Bygningskultur, — og samtidig uden en eneste af de Bekvæmeligheder, uden hvilke Menneskene nutildags ikke mener at kunne leve, — og dog findes elektrisk Lys og Spor-

Vogne, — og Jernbane. Den, der har været i Spaniens mindre Byer, Vil til en vis Grad have kunnet genkende det paa een Gang stor-slaaede og pauvre, der fremstaar, naar det fuldkomment gamle og det ufuldkomne nye brydes indenfor de samme Bygrænser. Taleren fortalte om alle disse Ting med Selvsynets Selvfølgelighed og med den ægtefødte Kærlighed til Emnet, — om sine spanske Venner og de Farter, han foretog med dem i Byen og dens Omegn, om Besøget hos Præsidenten, *Don Leon Plaza*, hos Kirkefyrsten og i de Klostre, der trives frodigt i det gamle katholske Land, — alene i Quito er der 2. De ledsagende Lysbilleder, hvoraf en Del var farvelagte, — og saa godt farvelagte, som man kunde vente det, naar en Maler havde været med, — illustrerede fortræffeligt den Glød, som Solen under Ækvator giver Land og Mennesker, og viste den imponerende Natur med de mægtige Bjerge, hvor man ser hen, — snedækte og dog glødende i deres Indre. Et kraftigt Bifald takkede Hr. Kornerup for hans udmærkede Foredrag, der, — det mener vi at burde fremhæve, — blev holdt paa et saa klart og distinkt Dansk, som man ikke hver Dag hører, og som virkede meget tiltalende. Efter at Formanden havde takket Taleren begav man sig til Aftensbordet, hvor der yderligere blev Lejlighed til at hylde Foredragsholderen, der takkede i en interessant Tale, af hvilken man fik Indtrykket af, at ikke alle de mange Rejseaar havde været Dans paa Roser, men at Resultaterne er naaede ad trange Stier og gennem Modgang.

Som en Overraskelse til Medlemmerne var Operasangeren *Carl Madsen* kommet til Stede og glædede Forsamlingen med, til eget Akkompagnement, at foredrage en Arie af »Barbereren i Sevilla«, nogle af »Rugens Sange« og Heibergs Gadeviser, — at det var udmærket, anføres kun for en Ordens Skyld, og Bifaldet var derefter. Den kendte Sanger har en egen fortrolig og skælmsk Maade at sætte sig i Rapport til sine Tilhørere paa, der er yderst fornøjelig, — og som kun er den betydelige Kunstner givet. Figaros Arie af »Barbereren« er en Præstation, der baade i vokal og i sanglig Henseende kræver overordentligt, og Kravene blev fyldestgjorte paa glimrende Maade.

Aarets første Mødeaften forløb fortrinligt, — og naar vi nu forhaabentlig i roligt Farvand styrer frem mod de nye Tider, er det vort Haab, at det efterhaanden maa lykkes at føre andre af vor store Forenings Formaal ud i Livet end de rent selskabelige.

E. W. M.

Klager over Bladets Levering maa Medlemmerne indsende til det lokale Posthus, og først, hvis dette ikke frugter, bedes man henvende sig til Foreningens Kontor.

SKYTTELAVETS NYTAARSSAMMENKOMST.

Som bekendt har Københavns Lokalkreds og Skyttelavet fælles Mødeaften den første Tirsdag i hver Maaned. Samarbejdet i det nye Aar indviedes paa hel festlig Vis, idet der, medens Skyttelavet bedrev sin gennembørende Virksomhed, var arrangeret et hyggeligt Hjørne med Spillekort, Tidsskrifter og Aargange af Medlemsbladet, hvormed de ikke skydende kunde underholde sig. Derefter gik man samlede gennem den med Grønt, Flag og fyndige Vers dekorerede og med veritable Sidelanterner oplyste Indgang ind i Festsalen, der blev optaget til sidste Plads. De med lækkert Smørrebød fyldte Borde var smykkede med Foreningens dekorative Flag, og det meste af Væggene var skjult af et kammeratlig Geni's komiske Tegninger, hvoraf navnlig en let kendelig men elskværdigt behandlet Karrikatur af den nye Bestyrelse gjorde fortjent Lykke.

Efter at Formanden, Kammerat *Schultz*, havde budt hjerteligt Velkommen og udtalt mange smukke Ønsker for det nye Aar til Kammeraterne, tømtes Fadene, og Festen indledes med en Sang, der alluderende til Skyttelavets Virksomhed, var skjult i en Knal- lert, hvorpaa den egentlige Underholdning begyndte, idet den saavel i som udenfor Marinen populære Overkanoner *Viggo Bachmann* havde stillet sit saavel digteriske som sanglige Talent til Kammeraterens Raadighed og fik disses Lunger ordentlig gennemrystede. De vokale Præstationer afvekslede med Taler, hvoriblandt For- manden tolkede Kammeraternes Taknemmelighed overfor Over- kanoner *Bachmann*, medens Kassereren, Kammerat *Nath*, talte smukt for Minderne og røbede Bestyrelsens Ide med i Februar at arrangere en: »Kan Du huske Aften«, hvortil enhver Kammerat opfordres til at bidrage med en eller anden Erindring fra Marine- tiden. Dette gav straks Anledning til, at den afholdte Kammerat, Grosserer *Schou* fremkom med et saadant muntert Minde, der vakte vild Begejstring og gav et godt Varsel om, hvad vi kan vente os af Ideen.

Som sædvanlig var Alvoren heller ikke udelukket, idet Kamme- rat *Elwardt* mindedes et nylig afdødt, trofast Medlem, og alle gav deres Tilslutning ved at rejse sig.

Endnu skal blot nævnes Kammerat *Sofus Jensens* velformede Tale for Bestyrelsen, og længe efter Lukketid forlystedes endnu

Kammeraterne af *Bachmann*, der vistnok sjældent har haft en mere forstaaende og taknemmelig Tilhørekreds.

Som Akkompagnator havde Kammerat *Sonnemann* elskværdigt stillet sine musikalske Evner til Raadighed, ligesom han smukt sang en Fædrelandssang tostemmig sammen med *Bachmann*.

Sent skiltes man særdeles tilfreds med at have tilbragt en rar Aften i Marineforeningens Skyttelav.

SKYTTELAVET.

Til den næste Sammenkomst Tirsdagen d. 3. Februar Kl. 7 har Kammerat, Cigarhandler *Jørgensen* vist sin Interesse ved som Præmie at udsætte et værdifuldt Cigarrør. Da det er tilladt at lade en Kammerat skyde for sig, har alle Chancer for at vinde det. Til næste Aar vil der blive Præmieskydning for de i Aarets Løb flittigst mødende Medlemmer.

Derfor mød straks fra Begyndelsen af Sæsonen og glem ikke d. 3. Februar til

Kan Du huske-Aftenen

at ransage Hukommelseskisten efter en eller anden lille Erindring fra Marinetiden. Ingen bør holde sig tilbage, men søge at komme først, som naar der blev pebet til Skafning.

Husk, at alle Medlemmer uden Undtagelse er velkomne, og at vi muligvis denne Gang kan faa en lille varm Ret, Øl og Kaffe for Kr. 2,75. Saalænge Kammeraterne viser deres Interesse ved at give Møde, skal det være Bestyrelsen en Glæde at gøre disse Tirsdags- sammenkomster saa hyggelige og fornøjelige, som det er muligt.

GRENAA-KREDSSEN

har paa Badehotellet afholdt en helt igennem smuk og vellykket Julefest, hvori i alt deltog ca. 250, deraf op imod 120 Børn. Aftenen var helt igennem Børnenes. Man samlede i de forreste Lokaler og marscherede derfra ind i Salen, hvor Flaget hejstes. Dansen tog derpaa sin Begyndelse. Kl. 9 afholdtes et fælles Chokoladebord. Ved hver Kuvert laa et Kort med Dybbøl Mølle og et Julemærke paa den ene Side og en af et Medlem forfattet Sang paa den anden Side. Endvidere var der en lille Genstand til hver af Børnene. Saa marscheredes der paany ind i Salen, hvor Pigerne fik udleveret en Parasol, Drengene en Hat. Dansen genoptoges, og da der sluttedes af, udbragtes der begejstrede Leveraab for Foreningen. Ved Chokoladebordet talte iøvrigt et Par af Drengene for Foreningen og dens energiske Bestyrelse og Formand.

DET DANSKE SØOFFICERSKORPS

KOMMANDØR *Th. Topsøe-Jensen* har paa Gyldendalske For- lag udgivet et smukt og stateligt personalhistorisk Værk, indeholdende detaillerede Oplysninger over samtlige danske Søofficerer fra 1801 til 1919. Værket, der paa en Maade fortsætter de i H. G. Gardes: »Efterretninger om den danske og norske Sømagt« givne Oplysninger om Personellet indtil Begyndelsen af det 19. Aarhundrede, tager sit Ud- gangspunkt ved samtlige Søofficerer, der stod i Rullen den 1. Januar 1801, og kommer saaledes til at behandle Sø- officersslægterne gennem omtrent 2 Aarhundreder.

Man træffer her de store, velkendte Navne fra minde- værdige Afsnit af Flaadens og Landets Historie: Slaget paa Reden, Kanonbaadskrigen, de slesvigske Krige; og Nutiden og Fremtiden vil i Bogens korte, men talende Oplysninger søge Navne og Begivenheder fra den nu af- sluttede historiske Periode, der hedder Sikringsperioden, i hvilken vor Flaade udrettede et overordentlig betydnings- fuldt Arbejde.

Kommandør *Topsøe-Jensen* har ikke skyet nogen Ulejlig- hed under sine Bestræbelser for at gøre dette mindeværdige Værk til et personalhistorisk Kildeskrift af Rang; gennem omfattende Arkivstudier og Brevveksling har han stræbt at give uomstødelig korrekte Data for de i Bogen behand- lede ca. 1000 Søofficerers Liv og Virksomhed.

Værkets Værdi forhøjes betydeligt derved, at næsten alle de omtalte Officerers Biografi ledsages af Portræt, og ved at det afsluttes med en Aldersordens-Liste over samtlige Søofficerer med de nu anvendte Løbenumre, der begynder paa Tordenskjolds Tid, idet tillige Løbenumre begyndende fra Niels Juels Tid er vedføjet alle Officerer, udnævnte indtil 1830.

Kommandør *Topsøe-Jensens* Arbejde vil blive paaskønnet ikke blot i Søofficerskredse og blandt personalhistorisk in- teresserede, men af alle, der nærer Interesse for vor Flaade og dens Minder.

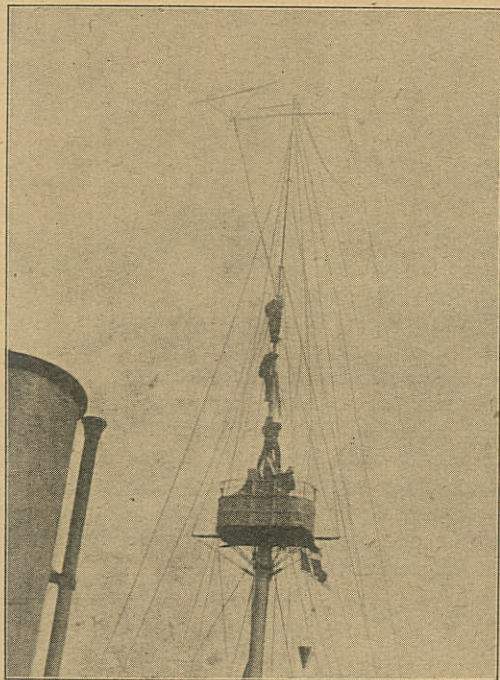

DA SIKRINGSSTYRKEN VAR FORMERET

LILLE-BÆLT STATIONEN

Assens Købstad er altid af den danske Flaade blevet kaldet en »marinevenlig« By, og dette betyder, at vore Orlogsskibe her har mødt venlige Ansigter, Gæstfrihed og Interesse for Marinen. Det var ikke saa ofte, at Marinen gæstede Assens, og derfor var der heller ingen, der kunde tænke sig, at denne By skulde blive fast Station for Orlogsskibe i 5½ Aar, det vil sige lige fra Krigens Begyndelse og indtil den Dag i Dag. Her skal dog kun omtales selve Krigsperioden. Den Station, der havde Assens til Basis,

kaldtes Lille-Bælt Stationen. Da de danske Krigsskibe i de første Dage af August 1914 udlagde Miner i vore Farvande, blev der ogsaa i Lille-Bælt Nord for Assens udlagt en Minespærring. Tyskerne udlagde Spærringer Syd for Assens og saaledes var Farvandene omkring Assens spærrede og bevogtede af Krigsskibe, der kun lod Handelsskibe gaa igennem med Tilladelse efter de gældende Regler og altid med Minelods ombord. Den danske Flaade havde som bekendt under Krigen et stort Arbejdsfelt, der i fuldeste Maal krævede alt Materiel og Personel i Virksomhed. Da Hovedvægten maatte længes paa andre Steder end Lille-Bælt, blev der til denne Station kun bestemt et Inspektionsskib (som Stationsskib) og to Patrouillebaade. Inspektionsskibet, der førtes af Stationschefen, havde sin faste Plads udfør Wedellsborgpynten, hvor der var udlagt et Telefonkabel, den ene Patrouillebaad havde Station ved Thurø-Rev, medens den anden laa i Assens Havn. Som Regel hver femte Dag gik Stationsskibet i Havn og da laa en af Patrouillebaadene ved Wedellsborg. — Lille-Bælt Stationen var, hvad man kalder, en »fredelig Station«, saasnart de første Krigsmaaneders Uro og Spænding var faldet noget til Hvile, i det stille Haab, at vi gennem vor strenge Neutralitetspolitik kunde holde os uden for Krigen, gled Orlogslivet ved Assens ind i det vagtsomme, men dog rolige og stille Spor, som fulgtes, lige til Stationen ved Vaabenstilstanden blev formelt ophævet.

Stationstjenestens Behagelighed var selvfølgelig forskellig eftersom det var Sommer- eller Vintertid og forskelligt formede Livet sig jo ogsaa i Inspektionsskibet og i Patrouillebaadene. Som Stationsskib kom Krydsere »Hejmdal« der-

ned i Krigens første Dage, derefter »Beskytteren«, efter den »Krieger« og endelig de to Skibe, der laa der længst, det smukke Yachtskib »Kong Christian« og »Saltholm«, som laa der Krigen ud. Disse Skibe havde alle saa gode Lokalitetsforhold, at Vintertjenesten ikke følte særligt strengt, hvorimod Besætningerne paa de smaa Patrouillebaade ofte havde nogle droje Tørne i de ublide Maaneder, men som Regel kunde de søge Læ bag et Rev eller under Land og almindeligvis var de jo ikke længere ude end et Døgn ad Gangen. Men havde Patrouillebaadsfolkene det strengt sommetider, saa havde de til Gengæld den Behagelighed, som ogsaa blev dem misundt af deres Marinekammerater Landet rundt, at de boede paa Hotel. Paa Marcussens Hotel nød de en udmærket Forplejning og Frihed havde de jo rigeligt med. — Om Sommeren var det næsten Ferieliv at ligge ved Assens. Smukt er der jo ved Wedellsborg. Fra Ankerpladsen havde man den skønneste Udsigt over Lille-Bælt's sydlige Løb mellem Fyn og Sønderjylland, der hvor det deles i Sunde af Baagø og Aarø. Vest for Wedellsborg ligger den lille skovbevoksede, idylliske Ø Brandsø og den sønderjydske Kyst frembyder her det skønneste Syn af store Bøgeskove, der omkranser det blaa Vand.

I Grevskabet Wedellsborgs Ejer, Lensgreve Wedell fandt Marinen en god og trofast Ven. Alle ombord i Stations-skibet, lige fra Chefen til de værnepligtige, nød godt af hans store Gæstfrihed. Ofte om Søndagen, naar der blev givet Spadseretilladelse til det ene Kvarter, vandrede Mandskabet op paa Slottet, hvor det blev beværtet paa det bedste, og hvor man tumlede sig i de smukke Omgivelser.

Hvis Ordet »fredelig« før er blevet benyttet om Lille-Bælt Stationen, var denne dog ikke afskaaret fra interessante Oplevelser, Side om Side som den laa den tyske Lille-Bælt Spærring. Til Stadighed laa her jo Vagtskibe, Krydsere, Hjælpekrydsere eller armerede Trawlere. Panserskibe sejlede Krigsfyrsejlad i Aarøsund, Flotiller af store Jagere kom ofte susende op Syd fra, evolerede i den nordlige Del af Sundet og forsvandt lige saa hurtigt, som de kom, Syd paa igen, hvis de ikke fortsatte nordover paa Vej til Kattegat eller Nordsøen. Undervandsbaade passerede ofte og særlig efter at den uindskrænkede Undervandsbaadskrig var begyndt, saa vi de store, nybyggede U-baade,

der enten kom fra eller gik til deres fortvivlede Krigsfærd paa de store Have. Næsten daglig kredsede tyske Flyvebaade over de tyske Farvande og engang imellem sejlede en mægtig Zeppelin hen over det sønderjydske Land.

Dagen efter det store Nordsøslag mellem den engelske og tyske Flaade, kom en Flotille tyske Jagere nordfra gennem Lille-Bælt, søgende hjem efter Kampen. Væltede Master, bortskudte Skorstene og store Huller i Skrogene var

Vidne om den Regn af Projektiler disse Baade var farede igennem under deres heltemodige og rasende Angreb. — Havde Lille-Bælt Stationen saaledes haft Lejlighed til at iagttage den tyske Flaades ordensmæssige Udfoldelse, erfarede den ogsaa snart, da det begyndte at ulme indenfor den tyske Militærmagts Jærnmure. Da Kosten blev knappere og knappere i de tyske Skibe, hændte det nu og da, at tyske Matroser saa deres Snit til at flygte over til den danske Kyst. Og de fortalte om Underernæring og Oprørsplaner. Russiske Krigsfanger havde jo under næsten hele Krigen foretaget deres dristige Sejlads fra de tyske Fangelejre og over til Assensegnen i Baade, paa Tømmerflaader og alt muligt, hvad man kan tænke sig eller snarere ikke tænke sig, at Mennesker kan flyde rundt paa.

Fra de tyske Mine- og Netspærringer drev der i Krigens Løb adskillige Miner og Bøjer op gennem Lille-Bælt og strandede paa de danske Kyster, det var en af vore Orlogsskibes Opgaver at uskadeliggøre disse, derfor var et Minehold ofte paa Farten rundt i Bæltet, i Fjorde og i Vige.

Var Sommeren end god og var Vinteren ikke særlig streng for Lille-Bælt Stationen, følte den stadige Vagt-tjeneste, der som de andre Steder, noget ensformig i det lange Løb, derfor betød Fridagene i Assens saa meget for hele Orlogslivet dernede.

Den danske Marine skylder Assens Befolkning en Tak for dens store Gæstfrihed og Velvilje overfor Vagtskibenes Besætninger under Sikringstjenesten.

AXEL GROVE.

„BLAA PETER“.

»BLAA PETER« er som bekendt Navnet paa det Signalflag, som i lange Tider er bleveh hejst paa Mastetoppen, som Tegn til, at Skibet er klar til Afsejling.

Hvor længe det har været anvendt, er vanskeligt at sige. I »Naval Chronicle« for 1803 staar der saaledes om »Blue Peter«: »She has Blue Peter flag flying at the fore as a signal . . . . for sailing«.

Dette engelske Udtryk »Peter« er nærmest, hvad vi paa Dansk vil kalde Pakke, Vadsæk, Bundt, og i denne Betydning er Udtrykket brugt allerede i det 18de Aarhundrede. Naar et Skib var paa det nærmeste sejlklart, plejede Skibsføreren, for hurtigt at faa det resterende Gods om Bord, at hejse et Flag med en aflang, hvid Figur, som skulde betegne Lasten eller Godset, paa blaa Grund, som skulde betegne Oceanet. Han gjorde det for at varsko alle ved-

kommende, at hvad der nu manglede af Last og personlige Effekter, straks maatte bringes om Bord, da Skibets Afsejling var nær forestaaende.

Da Betydningen af Udtrykket »Peter« som Kuffert eller Kasse blev mindre hyppig eller gik af Glemme, beholdt Flaget dog Navnet, idet det efterhaanden blev kaldt »Blaa Peter«, tiltrods for at Peter selv var hvid, medens den overvejende Farve i Flaget var den blaa.

Det er ganske interessant at lægge Mærke til, at det engelske Lodsflag, som Skibe benyttede fra tidligste Tid, og som sandsynligvis blev indført sammen med »Blaa Peter«, netop er omvendt, det vil sige den blaa, aflange Blok paa den hvide Grund.

C. SPEERSCHNEIDER.

DEN AMERIKANSKE FLAADES FREDSFORDELING.

De Forenede Staters Plan for Marinens Fredsfordeling gaar ud paa Formeringen af en Atlanterhavslaade, en Pacifikflaade og en asiatisk Flaade, hvoraf de to førstnævnte skal være af nærlig samme Styrke. Atlanterhavslaaden skal bestaa af fire Divisioner Slagskibe, 2 Divisioner Krydsere, 18 Divisioner Jagere, 3 Divisioner Undervandsbaade og 2 Divisioner Mineudlæggere. Pacifikflaaden faar ogsaa det samme Antal Divisioner af Slagskibe, Krydsere, Jagere og Mineudlæggere, men kun 2 Divisioner Undervandsbaade. Naar der lægges saa megen Vægt paa at gøre de to Flaader saa nær som mulig lige store, er Hovedgrunden, at man vil anspore dem til den skarpest mulige Konkurrence som det bedste Middel til at holde Marinen paa Toppunktet af Effektivitet. Naar Anledning gives, skal de to Flaader afholde Manøvrer mod hinanden efter stor Maalestok. Endvidere skal de afvekslende aflægge hinanden Besøg, da det under saadant Samvær vil vise sig, hvorvidt den ene Flaade har vundet noget i Forhaand for den anden i en eller anden Retning.

S—r.

BJÆRGET SEJLSKIB.

Det paa Clyden byggede britiske Sejlskib »Andrina« drev i sin Tid ind paa Kysten af Sydamerika og blev staaende paa Sandbankerne i en Snes Aar. Da det under Krigen kunde betale sig at bjærge og reparere Skibe, blev »Andrina« taget af Grunden uden større Besvær og bragt til Punta Arenas, hvor det blev repareret. Det viste sig endda, at Skroget var i en udmærket Forfatning, og af den staaende Rig manglede ikke meget. Løbende Gods og Sejl maatte selvfølgelig fornyes.

Skibet er nu under Navn af »Alejandrina« kommet til New York med en Ladning Uld til en Værdi af 1,5 Mill. Dollars. Det sejler under brasiliansk Flag.

MARIN.

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

7. AARGANG

REDAKTØR: KAPTAJN H. EWALD

HÆFTE II

AARSABONNEMENT 3 KR.	UDGIVER: MARINEFORENINGEN EKSPEDITION: FORENINGENS KONTOR MØNTERGADE 22, MEZZANINEN, TELEFON: BYEN 3448 ANNONCEEKSPEDITION: DR. DAGMARS ALLÉ 22 VALBY — KØBENHAVN, TELEFON: VALBY 828 x	ENKELTE NUMRE 25 ØRE
----------------------	---	----------------------

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

VED E. W. MARSTON, VALDEMAR SCHOU og AXEL IUEL

DEN AARLIGE GENERALFORSAMLING

AFHOLDES

TIRSDAG DEN 16. MARTS KL. 7¹/₂

I CITYS SELSKABSLOKALER

KAMMERATER AF AARGANG 1895,

som kunne ønske at deltage i en Sammenkomst i Anledning af 25-Aarsdagen for deres Indkaldelse, bedes meddele dette til Hr. Restauratør *K. O. Nielsen*, Vesterbros Torv 47, Kbhvn. B., hvorefter nærmere Program vil blive dem tilstillet.

SKJELSKØR—KREDSEN

afholdt Tirsdag den 27. Januar 1920 en festlig Sammenkomst for Medlemmer med Damer i Anledning af Indvielsen af en af nogle Medlemmer skænket Fane.

Formanden, Købmand *O. P. Jensen* bød Velkommen, hvorefter Sognepræst *Kragh* talte for Flaget.

Efter Talen afsløredes Fanen, medens første Vers af »Kong Cristian« blev sunget staaende.

Derefter overgaves Fanen til Foreningen af Formanden paa Givernes Vegne.

Man samledes derefter ved et fælles Kaffebord og tilbragte nogle hyggelige Timer med Sang, ledsaget af Klaverspil.

FREDERICIA-KREDREN

afholdt den 4. Februar en vellykket selskabelig Sammenkomst i Fredericia Teater. D'Hr. Direktør *Soph. Jørgensen* og Telegrafist *Fr. Kloster* høstede stærkt Bifald for de smukke Sange, de gav til bedste. Larsens Orkester applauderedes livligt, og en Auktion over en større Samling »Værdipakker« vakte megen Moro. I det hele taget var Aftenen, der sluttede med en Svingom, præget fra først til sidst af det smittende, udmærkede Humør, der altid kendetegner de gamle Marinere, naar de samles til Fest med deres Damer og Venner og Bekendte.

NAKSKOV-KREDSEN

afholdt den 8. Februar paa »Skandinavien« en Sammenkomst, mod hvilken Vanskelighederne havde taarnet sig op i højt Tal, inden det lykkedes at faa den afholdt.

Det var ikke lykkedes for den oprindelig paatænkte Foredragsholder, Kaptajn *Ewald*, at komme til Stede, men i hans Sted var mødt Kaptajn *Sinding*, der holdt et instruktivt af Lysbilleder ledsaget Foredrag om Miner og Minekrigen, ganske specielt selvfølgelig med Henblik paa den sidste Krig, hvor dette Vaaben fik saa enorm Anvendelse. Englænderne alene havde udlagt 158,000 Miner, og alene i den store Minespærring, der blev udlagt fra Ørkeneyerne til Norge, anbragtes der 70,000 Miner. Det store Felt ved Kanalens østlige Indgang talte ikke færre end 40,000 Miner.

Foredragsholderen forklarede Minernes forskellige Konstruktioner, Antændingsmaade, Udlægning samt Modforanstaltninger, deres Anvendelse havde givet Anledning til. Ved Anvendelse af Paravaner mente Englænderne at have sparet for 160 Mill. Lst. Skibstonnage for Ødelæggelse.

Sluttelig oplyste Kaptajnen, at der i danske Farvande og paa vore Kyster i Krigsperioden og efter den var uskadeliggjort 9000 Miner. Om den Letsindighed, hvormed Folk i Krigens første Tid omgikkes Minerne, fortalte han ogsaa betegnende Træk. Saaledes var en Dampere kommen ind med en Mine, som nok saa gemytlig hang og dinglede i en Bom.

Foredragsholderen havde spurgt Kaptajnen paa Damperen, hvordan det kunde falde ham ind at tage den op; han kunde jo, hvad Øjeblik det skulde være, risikere, at Minen sprang. Kaptajnens Svar var ganske karakteristisk: »Jeg vidste, den var ufarlig, for inden vi tog den om Bord, havde jeg Styrmanden henne og ruske i den!« Minen var engelsk og af en Type, der eksploderer, naar et Pendul inden i den svinger lidt til Side, saa det var mere end et Mirakel, at der ingen Skade skete.

Stærkt Bifald hilste Foredraget, da det var forbi, og den fungerende Formand, Købmand *C. C. Jensen*, bragte Foredragsholderen Marineforeningens Tak.